

ମଖନ ଲାଲ
ବନାମ
ଅଶର୍ଚ୍ଚି ଲାଲ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ମାର୍ଚ୍ଚ 25, 1997

[କେ. ରାମସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ଡି.ପି. ଖାଧା, ନ୍ୟାୟମୁର୍ତ୍ତିବ୍ରତ]

ଦେଖାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତା, 1908 :

ଧାରା 100 - ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧିକ - ତଥ୍ୟର ସମକାଳୀନ ଫଳାଫଳ - ହସ୍ତକ୍ଷେପ - ନିଷେଧାଦେଶ, ଦଖଲ ଏବଂ କ୍ଷତି ପାଇଁ ପରିବାର ସଦସ୍ୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମକଦ୍ଦମା - ବାଦୀ ଦାବି କରିଛନ୍ତି ଯେ ପ୍ରତିବାଦୀ ଘରର ଏକ ଅଂଶର ଲାଜସେନ୍ଦୁଧାରୀ ଥିଲେ ଏବଂ ଲାଜସେନ୍ଦୁ ପ୍ରତ୍ୟାହାର ପରେ ଦଖଲରେ ରହିବାର କୌଣସି ଅଧିକାର ନଥିଲା - ଘର ନିର୍ମାଣରେ ଅଧା ଅର୍ଥ ଯୋଗଦାନ କରିଥିବା ଦାବି କରୁଥିବା ପ୍ରତିବାଦୀମାନେ 1957 ମସିହାରେ ମିଳିତ ନାମରେ ଘର ମାଲିକାନା ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଥିଲେ । ମୌଖିକ ଏବଂ ଦସ୍ତାବିଜ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଉପରେ ବିଚାର କରି ବିଚାରଣୀ ଅଦାଲତ ଏବଂ ଅଧିକାର ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ମକଦ୍ଦମାକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ - ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧିକରେ ଉକ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟ ତଥ୍ୟଗତ ପ୍ରଶ୍ନକୁ ଯାଇ ବାଦୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଫଳାଫଳ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଡିକ୍ରିକୁ ଓଲଟା କରିଥିଲେ - ନିର୍ଣ୍ଣୟ, ବିଚାରଣୀ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ପ୍ରଥମ ଅଧିକାର ନ୍ୟାୟାଳୟ ପ୍ରମାଣକୁ ଚର୍ଚ୍ଚନା କରି ତଥ୍ୟଗତ ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ, ଯାହା ଅନୁମାନ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ, କିମ୍ବା ସେମାନେ ତଥ୍ୟମୂଳକ ପ୍ରମାଣକୁ ଅଣଦେଖା କରିଛନ୍ତି ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ - ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଉକ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟ ତଥ୍ୟର ସମକାଳୀନ ଫଳାଫଳ ସହିତ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାରେ ତ୍ରୁଟି କରିଥିଲେ - ଉକ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରାଗଲା ଏବଂ ପ୍ରଥମ ଅଧିକାର ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ବିଚାରଣୀ ନ୍ୟାୟାଳୟ ରାୟକୁ ନିଶ୍ଚିତ କଲେ ।

ଦେଖାନୀ ଅଧିକାର ଅଧିକାରୀତା : ଦେଖାନୀ ଅଧିକ ସଂଖ୍ୟା 2594/1997 ।

ଏସ୍.ଏ. ସଂଖ୍ୟା 1407/1990ରେ ଆହ୍ଲାବାଦ ଉକ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟର 9.7.96 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀ ପାଇଁ ଅରବିନ୍ଦ ମିନୋତା ।

ଉତ୍ତରବାଚାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବି.ଡି. ଅଗ୍ରୱାଲ ଏବଂ ଶ୍ରୀଶ କୁମାର ମିଶ୍ର ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା :

ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ଏବଂ 2, ଅପିଲକାରୀ ଏବଂ ଔପଚାରିକ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 3 କ୍ଷେତ୍ରରେ ସ୍ଥାୟୀ ନିଷେଧାଦେଶ, ଦଖଲ ଏବଂ କ୍ଷତି ପାଇଁ ଏକ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିଥିଲେ ଏହି ଆଧାରରେ ଯେ ସେମାନେ ବୈଜ ନାଥଙ୍କ ଘରର କିଛି ଅଂଶରେ ଲାଇସେନ୍ସଧାରୀ ଥିଲେ ଏବଂ ତେଣୁ ଲାଇସେନ୍ସ ବାତିଲ ହେବା ପରେ ଦଖଲରେ ରହିବାର କୌଣସି ଅଧିକାର ନଥିଲା । ଅପିଲକାରୀ ଏହି ଦାବି ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ଯେ ବୈଜନାଥଙ୍କ ସହିତ ଘର ନିର୍ମାଣରେ ଅଧା ଅର୍ଥ ସେ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେବେଠାରୁ ସେ ସେଠାରେ ରହି ଆସୁଛନ୍ତି । ଏହି ଘରକୁ ମଧ୍ୟ 1957 ରେ ତାଙ୍କର ଏବଂ ବୈଜ ନାଥଙ୍କ ମିଳିତ ନାମରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ, ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଥିବା ନିଷେଧାଦେଶ ମଞ୍ଜୁର ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଉଭୟ ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ତଥା ପ୍ରଥମ ଅପିଲିୟ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ମାମଲାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ମକଦ୍ଦମାକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ । ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପିଲରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ମାନ୍ୟବର ଏକକ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ରାୟ ପାଇଁ ଦୁଇଟି ପ୍ରଶ୍ନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ, ଯଥା, କେବଳ ବିବାଦୀୟ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ ପାଇଁ କିଛି ରାଶି ପ୍ରଦାନ କରି, ଅପିଲକାରୀ ଗୃହର ଅଧା ଅଂଶ ଦାବି କରିପାରିବେ କି ଏବଂ ଦୁଇ ନିମ୍ନ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟ, ପ୍ରମାଣକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୁଲ ଭାବରେ ପଠନ କରିବା ଏବଂ ନଥିରେ ଥିବା ମୌଖିକ ତଥା ଦସ୍ତାବିଜ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ଅଣଦେଖା କରି ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିବାର ଫଳାଫଳ କି? ଉପରୋକ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ସମୟରେ, ବିଦ୍ୱାନ ବିଚାରପତି, ପ୍ରଥମ ଅପିଲିୟ ନ୍ୟାୟାଳୟ ପରି, ତଥ୍ୟର ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକୁ ବିଚାର କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଲିପିବଦ୍ଧ କରିଛନ୍ତି । ତେଣୁ, ସେ ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ଅପିଲିୟ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଡିକ୍ରିକୁ ଓଲଟାଇ ଦେଇଥିଲେ ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଛି ଯେ ମାଲିକାନା ପରିବର୍ତ୍ତନ ଏବଂ ବୈଜ ନାଥଙ୍କ ଜୀବନକାଳ ମଧ୍ୟରେ 1957 ମସିହାରୁ ଉପଭୋଗର ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ଉପସ୍ଥାପିତ ଦସ୍ତାବିଜ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଆଧାରରେ, ଯିଏକି ତାଙ୍କ ଦଖଲରେ ରହିବା ଏବଂ ଗୃହରେ ଅଧା ଅଂଶ ଉପଭୋଗ କରିବା ଉପରେ ଆପଣା ମଧ୍ୟ କରିନଥିଲେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା ମତ ଠିକ୍ ନୁହେଁ । ସେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଯେ ନିମ୍ନ ଅଦାଲତଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରମାଣକୁ ଅଣଦେଖା କରାଯାଇଥିଲା ତାହା ସଠିକ୍ ନୁହେଁ, କାରଣ ପ୍ରମାଣକୁ ତର୍ଜମା କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ସେମାନଙ୍କର ମାମଲାକୁ ପ୍ରତିପାଦନ କରି ନଥିଲେ ।

ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ, ଉତ୍ତରଦାତା/ବାଦୀଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଛି ଯେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କର ମାଆ ରାମ ପ୍ୟାରୀଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ବିଚାର କରାଯାଇ ନାହିଁ । ସମ୍ପତ୍ତିକୁ କିପରି ଉପଭୋଗ କରାଯାଇଥିଲା ତାହା ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ ସେ ସର୍ବୋତ୍ତମ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ମଧ୍ୟ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ବିଚାର

କରାଯାଇ ନଥିଲା । ଅନୁମାନ ଆଧାରରେ, ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ଅପିଲିୟ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏକ ଭୁଲ ଉପସଂହାରରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ । ତେଣୁ, ଏହା ଆଇନର ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ତ୍ରୁଟି ଯାହାକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଯଥାର୍ଥରେ ସଂଶୋଧନ କରିଛନ୍ତି ।

ସମ୍ପୃକ୍ତ ଯୁକ୍ତିକୁ ବିଚାର କରିବା ପରେ, ବିଚାର ପାଇଁ ଉଠୁଥିବା ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ଅପିଲିୟ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଲିପିବଦ୍ଧ କରାଯାଇଥିବା ତଥ୍ୟର ସମକାଳୀନ ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ବାଧା ଦେବାରେ ଠିକ୍ କି? ଏହା ବିବାଦରେ ନାହିଁ ଯେ ତଥ୍ୟଗତ ଦସ୍ତାବିଜ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେପରି ପ୍ରଥମ ଅପିଲିୟ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟରେ ସୂଚିତ ହୋଇଛି । ଏହା ମଧ୍ୟ ବିବାଦରେ ନାହିଁ ଯେ ପୌରପାଳିକାର ବୈଜ ନାଥଙ୍କ ଜୀବନକାଳରେ ଘଟିଥିବା ପରିବର୍ତ୍ତନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସୂଚିତ କରେ ଯେ ସମ୍ପତ୍ତି ବୈଜ ନାଥ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମିଳିତ ନାମରେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇଥିଲା । ବୈଜନାଥଙ୍କ ଜୀବନକାଳରେ, ବାସ କରିବାର ଅଧିକାର ଏବଂ ସମ୍ପତ୍ତିର ଅଧିକାର ଅଂଶରେ ରହିବାର କୌଣସି ଆପତ୍ତି ବୈଜନାଥଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିରୋଧ କରାଯାଇ ନଥିଲା କିମ୍ବା କଦାପି ବାଧାପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇନଥିଲା । ପ୍ରଶାସନିକ ତଥ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଅପିଲକାରୀ ହେଉଛନ୍ତି ରାମ ପ୍ୟାରୀଙ୍କ ପ୍ରଥମ ସ୍ତ୍ରୀ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ଦ୍ୱିତୀୟ ବିବାହରେ ବୈଜ ନାଥଙ୍କ ଠାରୁ ଜନ୍ମିତ ସନ୍ତାନ । ଏହି ସତ୍ୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଯେ ଉଭୟ ପକ୍ଷ ପରସ୍ପର ସହିତ ଘନିଷ୍ଠ ଭାବରେ ଜଡ଼ିତ ଏବଂ ଅତି କମରେ 1957 ମସିହାରୁ ମିଳିତ ଭାବରେ ବାସ କରୁଛନ୍ତି, ବୈଜନାଥ ସେମାନଙ୍କୁ ପରିବାରର ସଦସ୍ୟ ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରି ଅଧିକାରରେ ସାମିଲ କରିଥିଲେ ବୋଲି ସ୍ପଷ୍ଟ ଅନୁମାନ ଅପ୍ରତିରୋଧୀ । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ସେମାନଙ୍କ ବିରୋଧରେ ନିଷେଧାଦେଶ ମକଦ୍ଦମା ଇତ୍ୟାଦି ଆଇନ ଦୃଷ୍ଟିରେ ସ୍ଥାୟୀ ନୁହେଁ । ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ଅପିଲିୟ ନ୍ୟାୟାଳୟ ପ୍ରମାଣକୁ ଯାଇ ଏହାକୁ ତର୍କନା କରି ତଥ୍ୟର ଫଳାଫଳକୁ ଆସିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ଫଳାଫଳଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁମାନ ଉପରେ ବୋଲି ବର୍ଣ୍ଣିତ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ; କିମ୍ବା ସେମାନେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରମାଣକୁ ଅଣଦେଖା କରିଛନ୍ତି ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ସମକାଳୀନ ଫଳାଫଳଗୁଡ଼ିକରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ତ୍ରୁଟି କରିଥିଲେ ।

ତଦନୁସାରେ ଅପିଲକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଅପିଲିୟ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇଛି । କୌଣସି ଖର୍ଚ୍ଚ ନାହିଁ ।

ଆର୍.ପି.

ଅପିଲକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:

ସୁବୋଧ ରାଉତ,
ଉପବିଭାଗ ଅଧିକାରୀ (ଅନୁବାଦ),
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।